

PARLEM DE CUINA

La cuina a l'Imperi Romà

Aquesta setmana, que ara començarem, realitzarem a l'IES Guillem Colom Casanovas una nova edició de les Jornades de Cuina i Cultura Clàssica, després de dos anys de descans. Reprenem aquesta activitat centrant-nos amb el període de l'Imperi Romà i durant 3 dies ens submergirem dins aquesta antiga cultura descobrint les seves costums i sobre tot el seus sabors amb el següent programa d'activitats:

Dia 25 de gener: Muntatge d'un triclinium romà (activitat dirigida sols als alumnes de l'IES).

Dia 26 de gener: Exposició i projecció multimèdia sobre l'imperi romà (cultura i cuina)- Visita de l'exposició oberta als alumnes del nostre centre. Degustació de plats romans (10:45 h) (sols professorat IES). Menú de cuina romana d'13:15 a 15:00 (públic en general).

Aperitiu Romà: Dàtils farcits. Xampinyons amb mel. Raïm. Paté d'olives. Formatge amb nous. Taronges amb canyella PATELLAM LUCRETIANAM- Sopa de ceba segons Lucreci (apici 4,11,251).

AGNUS CUM GARUM. Xot rostit amb garum PATINA VERSATILIS VICE DULCIS Plat per servir com a dolç (apici 4,11,161).

Beguda: Hydra i Mulsum

Dia 27 de gener: Exposició oberta als alumnes dels altres centres de la vall

Us hi esperam a tots i per a qualsevol consulta podeu trucar a l'IES demanant per en Joan Carles Simó o un servidor.

Receptari Jornada de Cuina Romana:

SALSA GARUM (S-I al IV d. C.) (Recepta original). A distintes poblacions d'arreu d'Espanya s'han trobat varies àmfores amb restes de la salsa típica Romana: el Garum. Aquesta salsa, bàsicament, es preparava dins piques de pedra on es col·locaven els peixos (principalment tonyina i cavalla) entre herbes, sal i espècies (també s'empraven despulles de peixos). Aquesta mescla es deixava al sol que

l'assecava.

Aquesta salsa resultava ésser indispensable a totes les famílies acomodades de l'imperi Romà.

SALSA GARUM (Recepta actualitzada):

Ingredients: Olives negres sense os, anxoves o arengades salades i desespinaades, oli d'oliva, llimona, vermells d'ou

cuits, tàperes i espècies (comí, gingebre, coriandre, etc).
Elaboració: Pica tots els ingredients dins un morter i afegiu-hi oli en funció de la textura que desitgeu i Assaoneu-la be.

Sopa de cebes tendres: Netejarem 500 grams de cebes tendres i les posarem ben ordenades dins una cassola amb una cullerada de salsa de soja, un poc pasta d'anxoves (garum), 3 cullerades d'oli i mig tassó d'aigua. Ho farem bullir i un cop cuinades la cebes (afegirem aigua si fa falta) i col·locarem a sobre uns filets de peix fumat i ho regarem amb un poc de mulsum (most amb mel), si ens queda massa dolç afegirem un poc més de pasta d'anxoves i si és massa salat un poc de mel.

Servirem espolsat de moradriu o orenga.

Xot cuinat Xot, garum, oli d'oli i pebre bo negre.

Elaboració: Després de rostit el xot amb el garum i oli, l'espolvorejarem de pebre bo negre, i el regarem al la salsa del rostit.

Postres: Triturar 100 grams de pinyons i 150 d'anous torrades. Mesclar-ho amb 3 cullerades de pebre bo negre, una cullerada de soja (salsa), 250 ml de llet, 3 ous sencers, ½ tassó de vi negre i 2 cullerades d'oli. Posar dins motlles untats i coure al bany maria. Refredar i servir.

Hydra: 1 copa de vi negre, 7dl litres d'aigua, 250 grams de mel, Canyella i clau d'espècia

Elaboració: Posau a bullir tots els ingredients fins que agafin la textura desitjada (ha de quedar més espès que el vi normal), deixau refredar i serviu.

Mulsum: Vi de Marsala o most amb un 10 % de mel.

Bona setmana i ens trobam d'aquí a 7 dies.

parlemdecuina@hotmail.com/

www.cuinant.com

Joan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Haití: La misèria i la mort, germanes bessones

Malgrat comenci l'article amb una mala nova al manco per mi, com ha estat el brutal terratrèmol que se n'ha dut Haití per endavant, existeixen molt més coses de les que parlaré, que caben dins del títol del mateix. A la loteria de la mort, els pobres hi juguen molt més dècims que els rics; Als ciutadans dels països empobrits, els passa el mateix que als indigents, tan sols son visibles per Nadal. La resta de l'any es mantenen dins la invisibilitat.

Es parla d'una xifra que ronda entre cent mil i dos-cents mil morts. Quan el tsumani que va assolir les costes de Sumatra, Índia occidental; les autoritats començaren el recompte de morts amb un nombre baix en comparació al que arribarien, que foren tres-cents mils. Quan assoliren aquesta xifra deixaren de donar el nombre de morts, se'ls hi desbordava. Tinc el pressentiment que passarà el mateix. La premsa, les telenotícies donen xifres per contar els morts i jo pos xifres per contar les tragèdies personals que deixen als carrers de Porto Príncep, no tan sols els morts, sinó els ferits i desapareguts.

Sembla que a vegades se'ns oblidí que son éssers humans ben igual que nosaltres, amb vivències, aspiracions i somnis semblants als nostres, però amb la pell una mica més fosca. Però no sé si se'ns oblidia també que són éssers humans amb mancances de tot i que entre els interessos de les multinacionals d'arreu del món i els governs titelles i corruptes que han assentat, perquè els hi afavoreixin les transaccions (llegiu espoli de matèries primeres) i els seus foscors barats; són ells mateixos els que han arribat a provocar que Haití es trobi dins la llista dels deu països més pobres del món,

A vegades les democràcies escandalitzen, perquè legislen, malgrat hi hagi gests cara a la galeria, per afavorir als totpoderosos que quasi sempre, per no dir sempre, tenen la pella pel mànec i està ben clar que una gran part dels governs (seran tots?) dels països democràtics no mossegaran mai la mà que els dona pa (llegiu que els manté en el poder).

Per tant i amb la darrera afirmació també dic que si no són accions ciutadanes contundents i imaginatives no es canviarà el món o el canvi serà lentíssim, ja que la gran maquinària dels governants mundials avança a passes de tortuga debut a la mateixa inèrcia a no canviar. El que hem vist a Haití mai passarà en els països més rics que també es poden trobar sotmesos a terratrèmols. La misèria i la mort són germanes bessones que sempre caminen agafades de la mà.

En aquest terratrèmol hi ha hagut una nota estranya. L'edifici presidencial, una residència superba, símbol del poder i també podria ésser de la corrupció, també ha rebut a la part frontal els efectes del terratrèmol, teòricament tenia molt més fonaments que les cases habituals dels haitians, fetes sense fonaments i amb sòtils de zinc. També una altra construcció que s'ha esbucada ha estat la casa de déu, bé perdó per l'equivocació, volia escriure la catedral. O sigui que el poder a la terra i el poder "al cel" han patit desperfectes, concretament les seves seus.

Després de tot el dit, deman: Hi ha voluntat política d'intentar arreglar aquesta infame distribució de riquesa? Contest: I un bé negre amb potes roses! N'estic fins allò que no sona de cimeres, incapaces d'arribar a uns acords dignes i que a més ens costen un ull, un ou, un ronyó i la meitat del fetge.

A vegades jo agafaria als gestors de la cosa pública i els ajustaria el sou pels resultats aconseguits; a lo millor no n'hi hauria tants que s'hi dedicarien. A vegades em sembla, sempre presumptament, que un percentatge molt elevat d'ineptes han triat la política com a trampolí per fer-se camí, cosa que els seria del tot impossible a l'empresa privada. I per desgràcia no els circumscriuria dins d'un sol partit a l'estat espanyol, que els que em coneixeu ja sabeu a quin em refereix, sobre el qui s'emporta el màxim percentatge. Per desgràcia, de tot hi ha a la vinya del senyor.

Com és normal, els països es mouran portant ajut davant

la tragèdia humanitària, i jo em deman, i abans, o és que la gent d'Haití no hi vivia en una constant tragèdia humanitària i que en feren?

Però un país amb un deute extern del 2008, d'un milió dos-cents quaranta vuit mils milions de dòlars; o sigui que és molt bon client, sinó que li demanin a la Corporació Financera Internacional del Banc Mundial i a una de les multinacionals més importants Levi-Strauss i com més s'endeutin més pobresa hi haurà i més compromesa estarà la seva matèria primera amb les grans companyies que la treuen del seu subsòl i selva. Així com es seguirà mantenint l'explotació abusiva del seu treball.

Els dirigents més rics, les multinacionals xalestes i el ciutadà normal morint-se de fam, sense els mínims recursos dignes, i els dirigents mundials, europeus inclosos, de cimera en cimera sense tenir la vergonya d'arribar a uns mínims d'acords i xerrant sobre el sexe dels àngels. No dubteu que facin el paperot que facin, continuaran cobrant a final de mes, sous que entre tots els pagam.

Haurien de posar-se dins la pell del sofriment, la misèria, la tragèdia d'aquestes persones d'Haití, no tan sols quan hi ha un gran desastre. Els haurien de tenir present en totes les seves reunions i posar-se dins la seva pell, a veure si voldrien viure com ells, si voldrien que els seus fills es morissin per falta d'un simple sèrum salí o d'un medicament bàsic dels que sobre a l'anomenat "primer món". No sé si es nota molt que estic indignat i enrabiad. I que podria ésser que aquest article fos una teràpia per treure tota la mala llet que em rosega per dedins.

I malgrat tot el que he escrit, acab dient que crec que un altre món és possible, però l'hem de fer entre tots i no confiar en que seran les institucions i dministracions polítiques el que el faran.

Josep Bonnin

